Lieta Nr.11100015313

Tiesas lietvedības Nr.K08-0112/13[3]

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Alūksnē 2013.gada 13.novembrī

Alūksnes rajona tiesas

tiesnese S.Vilciņa

ar tiesas sēdes sekretāri V.Savkovu,

piedaloties prokurorei S.Ribakai,

aizstāvei – zvērinātai advokātei S.Rateniecei,

izskatīja atklātā tiesas sēdē Alūksnē, Rūpniecības ielā 8, krimināllietu, kurā

/pers. E/, /personas kods/,

apsūdzēts pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas.

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi visus krimināllietā esošos pierādījumus,

konstatēja

/pers. E/ tīši nodarīja vieglu miesa bojājumu šādos apstākļos:

Būdams ar 2012.gada 15.maija spriedumu krimināllietā Nr.11100004112 sodīts pēc Krimināllikuma 126.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem, nosacīti ar pārbaudes laiku uz 8 mēnešiem, un ar 2012.gada 5.septembra Alūksnes rajona tiesas lēmumu spriedums izpildīts (atbrīvots pēc soda izciešanas 30.03.2013.), laikā, kad sodāmība nav noņemta vai dzēsta, /pers. E/ 2013.gada 2.maijā ap plkst.16.20 kopā ar paziņu /pers. F/, būdams alkohola ietekmē, gāja pa Glika ielu, Alūksnē, un pie mājas Nr./numurs/ apstādījumiem izlēma nokārtot dabiskās vajadzības, taču to ieraudzīja mājas saimniece /pers. G/ un aizrādīja /pers. E/. /pers. E/, būdams alkohola ietekmē un neapmierināts par izteikto aizrādījumu, ejot garām /pers. G/, tīši ar dūri vienu reizi iesita /pers. G/ pa seju. Sitiena rezultātā /pers. E/ nodarīja cietušajai /pers. G/ sekojošus miesas bojājumus: sejas sasitumu ar asinsizplūdumu un deguna kaula lūzumu, t.i., tādus miesas bojājumus, kas saskaņā ar 2013.gada 17.maija tiesu medicīnas ekspertīzes atzinumu Nr.106 un likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 3.pielikuma 23.punktu ir pieskaitāmi pie viegliem miesas bojājumiem, kas izraisījuši īslaicīgus veselības traucējumus uz laiku virs 7 dienām, bet ne ilgāk kā par 21 dienu.

Tādā veidā /pers. E/ izdarīja Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesa nolēma, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, neizdarīt pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais /pers. E/ atzina savu vainu pilnībā viņam izvirzītajā apsūdzībā, tiesai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu un celtās apsūdzības kvalifikāciju, apsūdzētais /pers. E/, cietusī /pers. G/ un prokurore piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, kā arī viņiem tika izskaidrota pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

/pers. I/ vaina viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas ir pierādīta un saskaņā ar Krimināllikuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā netiek dots.

Nosakot sodu /pers. E/, tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantā norādīto noziedzīgo nodarījumu klasifikāciju, /pers. E/ ir izdarījis mazāk smagu noziegumu.

Krimināllikuma 130.panta otrās daļas sankcijā paredzēts brīvības atņemšanas sods uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods.

Pārbaudot apsūdzētā /pers. E/ personību, tiesa konstatē, ka viņš iepriekš 2 reizes sodīts, sods izciests 20.03.2013., taču sodāmība nav dzēsta vai noņemta (lietas 26.-32.lapa), 1 reizi administratīvi sodīts par sabiedriskās kārtības noteikumu pārkāpumu (lietas 33.lapa), pie narkologa un psihiatra reģistrā nesastāv (lietas 34., 35.lapa).

Kā apsūdzētā /pers. E/ atbildību mīkstinošo apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa atzīst to, ka viņš vaļsirdīgi atzinās un nožēloja izdarīto.

Kā apsūdzētā /pers. E/ atbildību pastiprinošo apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu un 12.punktu, tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu un tas izdarīts alkohola ietekmē.

Ievērojot noziedzīgā nodarījumu raksturu – nodarītos miesas bojājumus, sejas sasitumu ar asinsizplūdumu un deguna kaula lūzumu, ka tas vērsts pret 74 gadus vecu sievieti un izdarīts pavisam neilgi pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas, kā arī /pers. E/ personību – iepriekš sodīts, kā arī to, ka viņam ir viens atbildību mīkstinošs apstāklis un ir divi atbildību pastiprinošie apstākļi, tiesa uzskata, ka apsūdzētajam piemērojams inkriminētā Krimināllikuma panta sankcijā paredzētais sods – īslaicīga brīvības atņemšana.

Pēc procesa virzītāja pieprasījuma, apsūdzētā aizstāvību tiesā veica aizstāve - zvērināta advokāte S.Rateniece. Lai gan apsūdzētais atteicās no aizstāves, ievērojot apsūdzētā sociālos un materiālos apstākļus, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 1.punktu un otro daļu, 368.panta piekto daļu, samaksa advokātei par juridisko palīdzību ir sedzama no valsts līdzekļiem, bet /pers. E/ ir atbrīvojams no minētajiem izdevumiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 527.-529.pantu, Alūksnes rajona tiesa

nosprieda

/pers. E/atzīt par vainīgu Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ***ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi.***

Soda izciešanas laiku /pers. E/ skaitīt no aizturēšanas brīža.

Atbrīvot /pers. E/ no izdevumu piedziņas par advokātes darba samaksu.

Spriedumu 10 (desmit) dienu laikā var pārsūdzēt apelācijas kārtībā tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot Alūksnes rajona tiesā apelācijas sūdzību vai protestu.

Tiesnese S.Vilciņa